

- ogromne znaczenie w zwiększeniu poczucia bezpieczeństwa i pewności poruszania się ma wysokiej jakości infrastruktura (w tym głównie solidnie wykonane chodniki dla ruchu pieszych i ścieżki rowerowe); nie pominięto także kwestii widzialności, którą polepszyć można poprzez stosowanie lepszego jakościowo oświetlenia ulicznego;
- wspólne użytkowanie infrastruktury przez niechronionych i chronionych użytkowników ulic wywiera presję na wprowadzanie bardziej bezpiecznych pojazdów, które wyposażone są w nowoczesne technologie i urządzenia, np. zwiększające widoczność w nocy, systemy ostrzegające przed zderzeniami, zaśnięciem za kierownicą itp.

1.2. ZAKŁADANY ROZWÓJ SYSTEMU TRANSPORTOWEGO W STRATEGICZNYCH DOKUMENTACH RANGI KRAJOWEJ

Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju – Polska 2030 (DSRK)

Wskazane w dokumencie kierunki działań zostały podporządkowane schematowi trzech obszarów strategicznych:

- konkurencyjności i innowacyjności gospodarki (modernizacji):
 - innowacyjność gospodarki i kreatywność indywidualna,
 - Polska cyfrowa,
 - kapitał ludzki,
 - bezpieczeństwo energetyczne i środowisko,
- równoważenia potencjału rozwojowego regionów Polski (dyfuzji):
 - rozwój regionalny,
 - transport,
- efektywności i sprawności państwa:
 - kapitał społeczny,
 - sprawne państwo.

Bardzo dużą wagę w DSRK przywiązano geografii i generacji rozwoju – jako kluczowe elementy rozwoju kraju do 2030 roku. Fundamentalnym zagadnieniem jest bowiem nierównomierność tempa rozwoju pomiędzy poszczególnymi obszarami państwa. Docelowym działaniem, wyartykułowanym w sposób bardzo wyraźny, jest dążenie do szerokiej sieci obszarów metropolitarnych powiązanych wspólnymi funkcjami, co nazwano „policentryzmem metropolii sieciowej”. Niezaprzeczalnym jest natomiast kluczowe znaczenie miasta stołecznego Warszawy oraz jego prestiż w układzie konkurencji europejskiej wobec pozostałych dużych miast Polski. W perspektywie 2030 roku ważną rolę będzie pomniejszanie skali różnicowań (np. w jakości życia, potencjale wzrostu itp.) pomiędzy poszczególnymi częściami Polski. W myśl DSRK, należy dążyć do terytorialnego równoważenia rozwoju, skupiając się na wzmacnianiu procesów integracyjnych oraz powiązań funkcjonalnych. Obecnie stolica kraju obejmuje relacje między Wrocławiem oraz metropolitarnymi obszarami miast Krakowa i Katowic. Pozostałe zaś obszary funkcjonalne działają poza tymi powiązaniem. W celu dążenia do silnego powiązania ze sobą miast, konieczne będzie wypracowanie nowych zasad polityki miejskiej. Docelowy obraz Polski w 2030 roku wyglądać powinien jak na rys. 1.1., gdzie w sposób widoczny zauważa się tzw. zręby metropolii sieciowej.